

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
GYVENTOJŲ PAJAMŲ MOKESČIO ĮSTATYMO NR. IX-1007
2, 6, 8, 13¹, 16, 17, 18, 18², 19, 20, 21, 22, 24, 25, 27, 34, 35 IR 37 STRAIPSNIŲ
PAKEITIMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 12¹ STRAIPSNIU
ĮSTATYMAS**

2023 m.

d. Nr.

Vilnius

1 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 2 straipsnio 11 dalį ir ją išdėstyti taip:

„11. **Išvestinės finansinės priemonės** – Lietuvos Respublikos finansinių priemonių rinkų įstatymo 3 straipsnio 15 dalies 4, 5, 6, 7, 8, 9 ir 10 punktuose nurodytos finansinės priemonės.“

2. Pakeisti 2 straipsnio 22 dalį ir ją išdėstyti taip:

„22. **Verslo liudijimas** – šio Įstatymo ir jį įgyvendinančių teisės aktų nustatyta tvarka išduotas dokumentas, patvirtinantis nustatyto fiksuoto dydžio pajamų mokesčio sumokėjimą verčiantis individualia veikla rūšis įtraukta į Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintą veiklos rūšių sąrašą.“

3. Papildyti 2 straipsnį nauja 39 dalimi:

„39. **Investicinė sąskaita** – Europos ekonominės erdvės valstybėje, Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos valstybėje narėje ar valstybėje, su kuria Lietuva yra sudariusi ir taiko dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartį, įsteigtoje finansų įstaigoje, subjekte, kuris laikomas mokėjimo paslaugų teikėju, arba šios įstaigos ar subjekto filiale arba nuolatinėje buveinėje, esančiuose minėtose valstybėse, nuolatinio Lietuvos gyventojo turima sąskaita, deklaruota kaip sąskaita, kurios lėšas nuolatinis Lietuvos gyventojas naudoja tik investicijoms į šio Įstatymo 12¹ straipsnyje nurodytus finansinius produktus.“

4. Buvusią 2 straipsnio 39 dalį laikyti atitinkamai 40 dalimi.

5. Pakeisti 2 straipsnio 40 dalį ir ją išdėstyti taip:

„40. Kitos šiame Įstatyme vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatyme, Pelnų mokesčio įstatyme, Lietuvos Respublikos civiliniame kodekse, Lietuvos Respublikos baudžiamajame kodekse, finansų rinkas ir finansines paslaugas reglamentuojančiuose Lietuvos Respublikos įstatymuose, Lietuvos Respublikos įstatyme „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ ir Lietuvos Respublikos valstybinio socialinio draudimo įstatyme, kiek tai neprieštarauja šiam Įstatymui (išskyrus Civilinio kodekso įsakmiai nurodytus atvejus).“

2 straipsnis. 6 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 6 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„6 straipsnis. Pajamų mokesčio tarifai

1. Gyventojo pajamos apmokestinamos taikant tokius pajamų mokesčio tarifus:

1) pajamų mokesčio 20 procentų tarifas taikomas pajamoms iš darbo santykių arba jų esmę atitinkančių santykių (išskyrus ligos, motinystės, tėvystės, vaiko priežiūros ir ilgalaikio darbo išmokas), tantjemoms ar atlygiui už veiklą stebėtojų taryboje ar valdyboje, paskolų komitete, mokamam vietoj tantjemų arba kartu su tantjemomis, iš asmens, susijusio su gyventojų darbo santykiais ar jų esmę atitinkančiais santykiais, gautoms pajamoms pagal autorines sutartis, taip pat mažųjų bendrių vadovų, kurie pagal Lietuvos Respublikos mažųjų

bendrijų įstatymą nėra tų mažųjų bendrijų nariai, pagal civilinę (paslaugų) sutartį už vadovavimo veiklą gautoms pajamoms;

2) savivaldybių tarybų nustatyto fiksuoto dydžio pajamų mokestis mokamas už per mokestinį laikotarpį gautas pajamas, nuo kurių mokestis sumokamas įsigyjant verslo liudijimą. Savivaldybių tarybos turi teisę savo biudžeto sąskaita taikyti fiksuoto dydžio pajamų mokesčio už pajamas, gautas iš veiklos, kuria verčiamasi turint verslo liudijimą, lengvatas. Gyventojui pasirinkus mokėti fiksuoto dydžio pajamų mokestį, mokamas savivaldybės, kurios teritorijoje vykdoma verslo liudijime nurodytos rūšies veikla, tarybos nustatytas fiksuoto dydžio mokestis; veiklą vykdant kelių savivaldybių teritorijose, mokamas gyventojų deklaruotos gyvenamosios vietos savivaldybės tarybos nustatytas fiksuoto dydžio mokestis. Šis mokestis mokamas apmokestinant 20 000 eurų per mokestinį laikotarpį neviršijančias individualios veiklos pajamas (kai vykdoma kelių rūšių veikla, pajamos sudedamos). Pajamos, gautos iš juridinių asmenų, gali sudaryti ne daugiau kaip 10 procentų nuo 20 000 eurų sumos, o verslo liudijime nurodytos veiklos rūšis negali būti viena iš veiklos, kuria verčiasi juridinis asmuo, rūšių. Šias sumas per mokestinį laikotarpį viršijančios individualios veiklos pajamos apmokestinamos taikant šios dalies 4 punkte nustatytą pajamų mokesčio tarifą. Už mokestinį laikotarpį (ar jo dalį) sumokėto fiksuoto dydžio pajamų mokesčio dalis, proporcingai tenkanti tai mokestinio laikotarpio daliai, kai gyventojų individualios veiklos pajamos viršija 20 000 eurų, įskaitoma į gyventojų nuo tų pajamų mokėtino pajamų mokesčio sumą. Fiksuoto dydžio pajamų mokestis mokamas už pageidaujamą kalendorinių metų laikotarpį, bet ne trumpesnę kaip 30 dienų iš eilės, išskyrus atvejus, kai mokestis mokamas paskutinį kalendorinių metų mėnesį už laikotarpį iki kalendorinių metų pabaigos, taip pat kai mokestis mokamas iki turimo leidimo laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje arba Lietuvos Respublikos ilgalaikio gyventojų leidimo gyventi Europos Sąjungoje, išduotų Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ nustatyta tvarka, galiojimo pabaigos, jeigu fiksuoto dydžio pajamų mokestį moka užsienietis;

3) pajamų mokesčio 5 procentų tarifas taikomas ne individualios veiklos pajamoms, gautoms pardavus ar kitaip nuosavybėn perleidus atliekas;

4) pajamų mokesčio 15 procentų tarifas taikomas kituose šios dalies punktuose nenurodytoms pajamoms.

2. Neatsižvelgiant į šio straipsnio 1 dalį, gyventojų metinės apmokestinamosios pajamos papildomai apmokestinamos:

1) pajamų dalis, viršijanti 60, bet neviršijanti 180 vidutinių šalies darbo užmokesčių (toliau – VDU) dydžio sumą, taikomą apdraustųjų asmenų einamųjų metų valstybinio socialinio draudimo įmokų bazei skaičiuoti, apmokestinama taikant 5 procentų pajamų mokesčio tarifą;

2) pajamų dalis, viršijanti 180 VDU dydžio sumą, taikomą apdraustųjų asmenų einamųjų metų valstybinio socialinio draudimo įmokų bazei skaičiuoti, apmokestinama taikant 7 procentų pajamų mokesčio tarifą.

3. Apskaičiuojant šio straipsnio 2 dalyje nurodytų gyventojų metinių apmokestinamųjų pajamų sumą, į ją taip pat įtraukiama 80 procentų gyventojų gautų pajamų, apmokestinamų įsigijus verslo liudijimą, ir nuolatinio Lietuvos gyventojų užsienio valstybėje gautos apmokestinamosios pajamos, nuo kurių mokestis Lietuvoje nėra mokamas dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo sutarties ar šio Įstatymo 37 straipsnio nuostatų taikymo.“

3 straipsnis. 6 straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 6 straipsnio 1 dalį 1¹ punktu:

„1¹) gyventojų individualios veiklos pajamos apmokestinamos taikant 17 procentų pajamų mokesčio tarifą;“.

2. Pakeisti 6 straipsnio 1 dalies 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) savivaldybių tarybų nustatyto fiksuoto dydžio pajamų mokestis mokamas už per mokestinį laikotarpį gautas pajamas, nuo kurių mokestis sumokamas įsigyjant verslo liudijimą. Savivaldybių tarybos turi teisę savo biudžeto sąskaita taikyti fiksuoto dydžio pajamų mokesčio už pajamas, gautas iš veiklos, kuria verčiamasi turint verslo liudijimą, lengvatas. Gyventojui pasirinkus mokėti fiksuoto dydžio pajamų mokestį, mokamas savivaldybės, kurios teritorijoje vykdoma verslo liudijime nurodytos rūšies veikla, tarybos nustatytas fiksuoto dydžio mokestis; veiklą vykdant kelių savivaldybių teritorijose, mokamas gyventojų deklaruotos gyvenamosios vietos savivaldybės tarybos nustatytas fiksuoto dydžio mokestis. Šis mokestis mokamas apmokestinant 20 000 eurų per mokestinį laikotarpį neviršijančias individualios veiklos pajamas (kai vykdoma kelių rūšių veikla, pajamos sudedamos). Pajamos, gautos iš juridinių asmenų, gali sudaryti ne daugiau kaip 10 procentų nuo 20 000 eurų sumos, o verslo liudijime nurodytos veiklos rūšis negali būti viena iš veiklos, kuria verčiasi juridinis asmuo, rūšių. Šias sumas per mokestinį laikotarpį viršijančios individualios veiklos pajamos apmokestinamos taikant šios dalies 1¹ punkte nustatytą pajamų mokesčio tarifą. Už mokestinį laikotarpį (ar jo dalį) sumokėto fiksuoto dydžio pajamų mokesčio dalis, proporcingai tenkanti tai mokestinio laikotarpio daliai, kai gyventojų individualios veiklos pajamos viršija 20 000 eurų, įskaitoma į gyventojų nuo tų pajamų mokėtino pajamų mokesčio sumą. Fiksuoto dydžio pajamų mokestis mokamas už pageidaujamą kalendorinių metų laikotarpį, bet ne trumpesnę kaip 30 dienų iš eilės, išskyrus atvejus, kai mokestis mokamas paskutinį kalendorinių metų mėnesį už laikotarpį iki kalendorinių metų pabaigos, taip pat kai mokestis mokamas iki turimo leidimo laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje arba Lietuvos Respublikos ilgalaikio gyventojų leidimo gyventi Europos Sąjungoje, išduotų Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ nustatyta tvarka, galiojimo pabaigos, jeigu fiksuoto dydžio pajamų mokestį moka užsienietis;“.

4 straipsnis. 6 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 6 straipsnio 1 dalies 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) pajamų mokesčio 20 procentų tarifas taikomas pajamoms iš darbo santykių arba jų esmę atitinkančių santykių (išskyrus ligos, motinystės, tėvystės, vaiko priežiūros ir ilgalaikio darbo išmokas), tantjemoms ar atlygiui už veiklą stebėtojų taryboje ar valdyboje, paskolų komitete, mokamam vietoj tantjemų arba kartu su tantjemomis, iš asmens, susijusio su gyventojų darbo santykiais ar jų esmę atitinkančiais santykiais, gautoms pajamoms pagal autorines sutartis, mažųjų bendrijų vadovų, kurie pagal Lietuvos Respublikos mažųjų bendrijų įstatymą nėra tų mažųjų bendrijų nariai, pagal civilinę (paslaugų) sutartį už vadovavimo veiklą gautoms pajamoms, taip pat individualios veiklos pajamoms;“.

2. Pripažinti netekusiu galios 6 straipsnio 1 dalies 1¹ punktą.

3. Pakeisti 6 straipsnio 1 dalies 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) savivaldybių tarybų nustatyto fiksuoto dydžio pajamų mokestis mokamas už per mokestinį laikotarpį gautas pajamas, nuo kurių mokestis sumokamas įsigyjant verslo liudijimą. Savivaldybių tarybos turi teisę savo biudžeto sąskaita taikyti fiksuoto dydžio pajamų mokesčio už pajamas, gautas iš veiklos, kuria verčiamasi turint verslo liudijimą, lengvatas. Gyventojui pasirinkus mokėti fiksuoto dydžio pajamų mokestį, mokamas savivaldybės, kurios teritorijoje vykdoma verslo liudijime nurodytos rūšies veikla, tarybos nustatytas fiksuoto dydžio mokestis; veiklą vykdant kelių savivaldybių teritorijose, mokamas gyventojų deklaruotos gyvenamosios vietos savivaldybės tarybos nustatytas fiksuoto dydžio mokestis. Šis mokestis mokamas apmokestinant 20 000 eurų per mokestinį laikotarpį neviršijančias individualios veiklos pajamas (kai vykdoma kelių rūšių veikla, pajamos sudedamos). Pajamos, gautos iš juridinių asmenų, gali sudaryti ne daugiau kaip 10 procentų nuo 20 000 eurų sumos, o verslo liudijime nurodytos veiklos rūšis negali būti viena iš veiklos, kuria verčiasi juridinis asmuo, rūšių. Šias sumas per mokestinį laikotarpį viršijančios

individualios veiklos pajamos apmokestinamos taikant šios dalies 1 punkte nustatytą pajamų mokesčio tarifą. Už mokestinį laikotarpį (ar jo dalį) sumokėto fiksuoto dydžio pajamų mokesčio dalis, proporcingai tenkanti tai mokesčio laikotarpio daliai, kai gyventojo individualios veiklos pajamos viršija 20 000 eurų, įskaitoma į gyventojo nuo tų pajamų mokėtino pajamų mokesčio sumą. Fiksuoto dydžio pajamų mokestis mokamas už pageidaujamą kalendorinių metų laikotarpį, bet ne trumpesnę kaip 30 dienų iš eilės, išskyrus atvejus, kai mokestis mokamas paskutinį kalendorinių metų mėnesį už laikotarpį iki kalendorinių metų pabaigos, taip pat kai mokestis mokamas iki turimo leidimo laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje arba Lietuvos Respublikos ilgalaikio gyventojo leidimo gyventi Europos Sąjungoje, išduotų Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ nustatyta tvarka, galiojimo pabaigos, jeigu fiksuoto dydžio pajamų mokestį moka užsienietis“.

5 straipsnis. 8 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 8 straipsnio 2 dalies nuostatą iki dvitaškio ir ją išdėstyti taip:

„2. Pajamų, išskyrus per investicinę sąskaitą gautas pajamas, pozityviasias pajamas bei priskiriamas Europos ekonominių interesų grupės pajamas, gavimo momentu laikomas momentas:“.

2. Papildyti 8 straipsnį 7 dalimi:

„7. Pajamų per investicinę sąskaitą gavimo momentu laikomas lėšų išmokėjimas iš investicinės sąskaitos, kaip jis suprantamas pagal šio Įstatymo 12¹ straipsnį.“

6 straipsnis. Įstatymo papildymas 12¹ straipsniu

Papildyti Įstatymą 12¹ straipsniu:

„12¹ straipsnis. Per investicinę sąskaitą gautos pajamos

1. Per investicinę sąskaitą gautomis pajamomis laikomos pajamos iš investicijų į tokius finansinius produktus:

1) perleidžiamuosius vertybinius popierius, kuriais prekiaujama prekybos vietose, kaip jos apibrėžtos Finansinių priemonių rinkų įstatyme (toliau – prekybos vieta);

2) pinigų rinkos priemonės, kuriomis prekiaujama prekybos vietose;

3) kolektyvinio investavimo subjektų vertybinius popierius;

4) išvestines finansines priemones, susietas su šios dalies 1–3 punktuose nurodytais finansiniais produktais;

5) sutelktinį finansavimą pagal 2020 m. spalio 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2020/1503 dėl Europos sutelktinio finansavimo paslaugų verslui teikėjų, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) 2017/1129 ir Direktyva (ES) 2019/1937;

6) tarpusavio skolinimą pagal Lietuvos Respublikos vartojimo kredito įstatymą ir Lietuvos Respublikos su nekilnojamoju turtu susijusio kredito įstatymą.

2. Per investicinę sąskaitą gautomis pajamomis nelaikomos pajamos, gyventojo gautos investuojant į finansinius produktus, išleistus vienetų, kuriuose tas gyventojas ir (arba) su juo susijęs asmuo turi daugiau kaip 10 procentų to vieneto akcijų, pajų, dalių, balsų dalyvių susirinkime ar kitų teisių į vieneto pelną ar pajamas.

3. Per investicinę sąskaitą gautoms pajamoms priskiriamos šios už investicinės sąskaitos lėšomis įsigytus finansinius produktus gautos pajamos:

1) palūkanos ir kitos pajamos, gautos už šio straipsnio 1 dalyje nurodytus finansinius produktus, išskyrus pajamas iš paskirstytojo pelno;

2) pajamos, gautos pardavus ar kitaip perleidus nuosavybėn šio straipsnio 1 dalyje nurodytus finansinius produktus.

4. Laikoma, kad lėšos išmokėtos iš investicinės sąskaitos, jeigu iš investicinės sąskaitos atlikto mokėjimo suma ar išimtos lėšos nebuvo naudojamos šio straipsnio 1 dalyje nurodytiems finansiniams produktams įsigyti, lėšoms į kitą investicinę sąskaitą pervesti,

išlaidoms, tiesiogiai susijusioms su finansinių produktų įsigijimu ir perleidimu, taip pat investicinių sąskaitų tvarkymu, apmokėti. Jei uždarius investicinę sąskaitą joje esančios lėšos nepervedamos į kitą gyventojų investicinę sąskaitą, laikoma, kad šios lėšos išmokėtos iš investicinės sąskaitos. Investicinės sąskaitos uždarymu laikomi ir tie atvejai, kai sąskaita nebelaikoma investicine sąskaita gyventojų sprendimu arba gyventojas tapo nenuolatinis Lietuvos gyventojas.

5. Apmokestinamosioms pajamoms priskiriamos iš investicinės sąskaitos išmokėtos lėšos (jų dalis), viršijančios į investicinę sąskaitą iki lėšų išmokėjimo įneštų lėšų sumą. Į investicinę sąskaitą įneštos lėšoms priskiriamos visos į šią sąskaitą gautos mokėjimų sumos, išskyrus šio straipsnio 3 dalyje nurodytas į investicinę sąskaitą gautas pajamas.

6. Nuolatinis Lietuvos gyventojas iš pajamų mokesčio, apskaičiuoto nuo per investicinę sąskaitą gautų pajamų, sumos gali atskaityti užsienio valstybėje, išskyrus užsienio valstybes, įtrauktas į finansų ministro nustatytą Tikslinių teritorijų sąrašą, nuo šių pajamų sumokėto pajamų mokesčio ar jam tapataus mokesčio sumą, jeigu yra pateikti įrodymai apie užsienio valstybėje nuo šių pajamų sumokėtą pajamų mokesčio arba jam tapataus mokesčio sumą. Jeigu nuo užsienio valstybėje gautų pajamų šio Įstatymo nustatyta tvarka apskaičiuota pajamų mokesčio suma yra mažesnė negu pajamų mokesčio arba jam tapataus mokesčio suma, sumokėta nuo tų pajamų užsienio valstybėje, atskaitoma tik šio Įstatymo nustatyta tvarka apskaičiuota pajamų mokesčio suma. Jeigu per investicinę sąskaitą gautoms pajamoms priskiriamos pajamos, gautos keliose valstybėse, atskaitoma pajamų mokesčio suma apskaičiuojama atskirai nuo kiekvienoje valstybėje gautų pajamų. Sumokėtas pajamų mokestis atskaitomas neatsižvelgiant į mokestinį laikotarpį, kuriuo jis buvo mokamas.

7. Jeigu šio straipsnio 5 dalyje nurodytų įneštų lėšų suma viršija per mokestinį laikotarpį iš investicinės sąskaitos išmokėtas lėšas, ši viršijanti sumos dalis perkeliama į kitą mokestinį laikotarpį.

8. Bet kokie nuostoliai, patirti iš investicinės sąskaitos lėšų įsigytus finansinius produktus perleidžiant susijusiam asmeniui už kainą, kuri yra mažesnė už tikrąją rinkos kainą, arba įsigyjant iš tokio asmens finansinių produktų už kainą, didesnę nei tikroji rinkos kainą, neatskaitomi apskaičiuojant apmokestinamąsias pajamas, gautas per investicinę sąskaitą.

9. Šio straipsnio nuostatos netaikomos pajamoms iš per investicinę sąskaitą įsigytų finansinių produktų, įskaitant šių produktų pardavimo ar kitokio perleidimo nuosavybės pajamas, jeigu šios pajamos nebuvo įskaitytos į investicinę sąskaitą.

10. Dovanojimo ar paveldėjimo būdu gauti finansiniai produktai gyventojų sprendimu gali būti laikomi įsigytais per investicinę sąskaitą, apie tokį sprendimą informuojant mokesčių administratorių. Dovanojimo ar paveldėjimo būdu gautų finansinių produktų, laikomų įsigytais per investicinę sąskaitą, įsigijimo kaina apskaičiuojama šio Įstatymo 19 straipsnyje nustatyta tvarka.

11. Nuolatinio Lietuvos gyventojų sąskaita deklaruojama mokesčio administratoriui kaip investicinė sąskaita centrinio mokesčių administratoriaus nustatyta tvarka.

12. Gyventojas mokesčio administratorių informuoja apie mokestiniu laikotarpiu į jo deklaruotas investicines sąskaitas įneštas lėšas, mokestinio laikotarpio pradžioje šiose sąskaitose turėtą ankstesniais mokestiniais laikotarpiais įneštų lėšų likutį, mokestiniu laikotarpiu išmokėtų lėšų sumas, dovanojimo ar paveldėjimo būdu gautus finansinius produktus, laikomus įsigytais per investicinę sąskaitą, investicinės sąskaitos uždarymą ir kitą pajamų mokesčiui nuo per investicinę sąskaitą gautų pajamų apskaičiuoti reikalingą informaciją centrinio mokesčio administratoriaus nustatyta tvarka ir terminais.“

7 straipsnis. 13¹ straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 13¹ straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Gyventojų individualios veiklos pajamoms ir leidžiamiesiems atskaitymams, susijusiems su individualios veiklos pajamų gavimu arba uždirbimu, priskiriamos Europos

ekonominių interesų grupės pajamos ir sąnaudos apskaičiuojamos ta pačia tvarka kaip vienetui pagal Pelno mokesčio įstatymo 39⁽¹⁾ straipsnio 1 ir 4 dalių nuostatas.“

2. Pakeisti 13¹ straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Priskiriamos Europos ekonominių interesų grupės pajamos ir sąnaudos išreiškiamos eurai taikant euro ir užsienio valiutos santykį, nustatytą pagal Lietuvos Respublikos finansinės apskaitos įstatymą pajamų ir sąnaudų priskyrimo dieną.“

8 straipsnis. 16 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 16 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Jeigu šiame straipsnyje nenustatyta kitaip, apskaičiuojant apmokestinamąsias pajamas, iš pajamų šio Įstatymo nustatyta tvarka atimama:

1) šio Įstatymo 17 straipsnyje nurodytos neapmokestinamosios pajamos;

2) pajamos, apmokestintos įsigijus verslo liudijimą, išskyrus 80 procentų šios veiklos pajamų, skaičiuojant metines gyventojų pajamas šio Įstatymo 6 straipsnio 2 dalies tikslais;

3) leidžiami atskaitymai, susiję su individualios veiklos pajamų gavimu arba uždirbimu, – šio Įstatymo 18 straipsnyje nustatyta tvarka;

4) per mokestinį laikotarpį parduoto ar kitaip perleisto nuosavybėn ne individualios veiklos turto, išskyrus finansinius produktus, įsigytus iš investicinės sąskaitos lėšų, ir individualios veiklos turtui priskirto nekilnojamojo pagal prigimtį daikto įsigijimo kaina ir su to turto ar daikto pardavimu ar kitokiu perleidimu nuosavybėn susijusios išlaidos – šio Įstatymo 19 straipsnyje nustatyta tvarka;

5) neapmokestinamasis pajamų dydis, apskaičiuojant mokestinio laikotarpio vieno mėnesio apmokestinamąsias pajamas, arba metinis neapmokestinamasis pajamų dydis, apskaičiuojant mokestinio laikotarpio apmokestinamąsias pajamas, arba jo dalis (šio Įstatymo 29 straipsnyje nustatytais atvejais) – šio Įstatymo nustatyta tvarka;

6) nuolatinio Lietuvos gyventojų patirtos išlaidos (apskaičiuojant mokestinio laikotarpio apmokestinamąsias pajamas, kurioms taikomi šio Įstatymo 6 straipsnio 1 dalies 1 ir 4 punktuose nustatyti pajamų mokesčio tarifai) – šio Įstatymo 21 straipsnyje nustatyta tvarka;

7) 20 procentų nekilnojamojo pagal prigimtį daikto (išskyrus žemę) nuomos pajamų, jeigu šis daiktas išnuomotas gyventojui.“

2. Papildyti 16 straipsnį 4 dalimi:

„4. Per investicinę sąskaitą gautos apmokestinamosios pajamos apskaičiuojamos šio Įstatymo 12¹ straipsnyje nustatyta tvarka.“

9 straipsnis. 16 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 16 straipsnio 1 dalies 6 punktą ir jį išdėstyti taip:

„6) nuolatinio Lietuvos gyventojų patirtos išlaidos (apskaičiuojant mokestinio laikotarpio apmokestinamąsias pajamas, kurioms taikomi šio Įstatymo 6 straipsnio 1 dalies 1, 1¹ ir 4 punktuose nustatyti pajamų mokesčio tarifai) – šio Įstatymo 21 straipsnyje nustatyta tvarka.“

10 straipsnis. 16 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 16 straipsnio 1 dalies 6 punktą ir jį išdėstyti taip:

„6) nuolatinio Lietuvos gyventojų patirtos išlaidos (apskaičiuojant mokestinio laikotarpio apmokestinamąsias pajamas, kurioms taikomi šio Įstatymo 6 straipsnio 1 dalies 1 ir 4 punktuose nustatyti pajamų mokesčio tarifai) – šio Įstatymo 21 straipsnyje nustatyta tvarka.“

11 straipsnis. 17 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 17 straipsnio 1 dalies 9 punktą ir jį išdėstyti taip:

„9) pasibaigus draudimo sutarties galiojimo terminui gauta gyvybės draudimo išmoka pagal gyvybės draudimo sutartį, kuri sudaryta nuo 2003 m. sausio 1 d. iki 2012 m. gruodžio 31 d. ir kurioje numatyta, kad draudimo išmoka išmokama ne tik įvykus draudžiamajam įvykiui, bet ir pasibaigus draudimo sutarties galiojimo terminui, jeigu gyvybės draudimo sutarties terminas yra ne trumpesnis kaip 5 metai ir išmokos gavimo momentu išmokos gavėjas yra sulaukęs 55 metų arba išmokos gavimo momentu išmokos gavėjui yra nustatytas 0–40 procentų dalyvumo lygis (iki 2023 m. gruodžio 31 d. nustatytas 0–40 procentų darbingumo lygis), arba išmokos gavėjas yra vaikas su negalia, kuriam nustatytas pirmo ar antro lygio individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensacijos poreikis (iki 2023 m. gruodžio 31 d. nustatytas specialusis nuolatinės slaugos poreikis), taip pat nutraukus tokią sutartį gyventojui mokamos sumos, jeigu sutartis nutraukta ne anksčiau kaip praėjus 5 metams nuo jos sudarymo dienos ir gyventojas yra sulaukęs 55 metų arba išmokos gavimo momentu išmokos gavėjui yra nustatytas 0–40 procentų dalyvumo lygis (iki 2023 m. gruodžio 31 d. nustatytas 0–40 procentų darbingumo lygis), arba išmokos gavėjas yra vaikas su negalia, kuriam nustatytas pirmo ar antro lygio individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensacijos poreikis (iki 2023 m. gruodžio 31 d. nustatytas specialusis nuolatinės slaugos poreikis);“.

2. Pakeisti 17 straipsnio 1 dalies 9¹ punktą ir jį išdėstyti taip:

„9¹) pasibaigus draudimo sutarties galiojimo terminui gauta gyvybės draudimo išmoka pagal gyvybės draudimo sutartį, kuri sudaryta nuo 2013 m. sausio 1 d. ir kurioje numatyta, kad draudimo išmoka išmokama ne tik įvykus draudžiamajam įvykiui, bet ir pasibaigus draudimo sutarties galiojimo terminui, jeigu gyvybės draudimo sutarties terminas yra ne trumpesnis kaip 5 metai ir išmokos gavimo momentu išmokos gavėjui iki senatvės pensijos amžiaus, nustatyto gyvybės draudimo sutarties sudarymo metu galiojusiame Lietuvos Respublikos valstybinių socialinio draudimo pensijų įstatyme (toliau – Valstybinių socialinio draudimo pensijų įstatymas), yra likę ne daugiau kaip 5 metai arba išmokos gavimo momentu išmokos gavėjui yra nustatytas 0–40 procentų dalyvumo lygis (iki 2023 m. gruodžio 31 d. nustatytas 0–40 procentų darbingumo lygis), arba išmokos gavėjas yra vaikas su negalia, kuriam nustatytas pirmo ar antro lygio individualios pagalbos teikimo išlaidų poreikis (iki 2023 m. gruodžio 31 d. nustatytas specialusis nuolatinės slaugos poreikis), taip pat nutraukus gyvybės draudimo sutartį gyventojui mokamos sumos, jeigu sutartis nutraukta ne anksčiau kaip praėjus 5 metams nuo jos sudarymo dienos ir gyventojui iki senatvės pensijos amžiaus, nustatyto gyvybės draudimo sutarties sudarymo metu galiojusiame Valstybinių socialinio draudimo pensijų įstatyme, yra likę ne daugiau kaip 5 metai arba išmokos gavimo momentu išmokos gavėjui yra nustatytas 0–40 procentų dalyvumo lygis (iki 2023 m. gruodžio 31 d. nustatytas 0–40 procentų darbingumo lygis), arba išmokos gavėjas yra vaikas su negalia, kuriam nustatytas pirmo ar antro lygio individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensacijos poreikis (iki 2023 m. gruodžio 31 d. nustatytas specialusis nuolatinės slaugos poreikis);“.

3. Pakeisti 17 straipsnio 1 dalies 16 punktą ir jį išdėstyti taip:

„16) pagal iki 2012 m. gruodžio 31 d. sudarytą pensijų kaupimo sutartį iš pensijų fondo gauta pensijų išmoka, jeigu pensijų kaupimo sutarties terminas yra ne trumpesnis kaip 5 metai ir išmoką gaunantis pensijų fondo dalyvis yra sulaukęs 55 metų arba išmokos gavimo momentu išmokos gavėjui yra nustatytas 0–40 procentų dalyvumo lygis (iki 2023 m. gruodžio 31 d. nustatytas 0–40 procentų darbingumo lygis), taip pat gyventojui išstojus iš pensijų fondo ir neperėjus į kitą pensijų fondą išmokama suma, jeigu išstojama iš pensijų fondo ne anksčiau kaip praėjus 5 metams nuo pensijų kaupimo sutarties sudarymo dienos ir pensijų išmoką gaunantis pensijų fondo dalyvis yra sulaukęs 55 metų;“.

4. Pakeisti 17 straipsnio 1 dalies 16¹ punktą ir jį išdėstyti taip:

„16¹) iš pensijų fondo gauta pensijų išmoka, jeigu pagal nuo 2013 m. sausio 1 d. sudarytą pensijų kaupimo sutartį šios sutarties terminas yra ne trumpesnis kaip 5 metai ir išmoką gaunančiam pensijų fondo dalyviui iki senatvės pensijos amžiaus, nustatyto pensijų kaupimo sutarties sudarymo metu galiojusiame Valstybinių socialinio draudimo pensijų įstatyme, yra likę ne daugiau kaip 5 metai arba išmokos gavimo momentu išmokos gavėjui yra nustatytas 0–40 procentų dalyvumo lygis (iki 2023 m. gruodžio 31 d. nustatytas 0–40 procentų darbingumo lygis), taip pat gyventojui išstojus iš pensijų fondo ir neperėjus į kitą pensijų fondą išmokama suma, jeigu išstojama iš pensijų fondo ne anksčiau kaip praėjus 5 metams nuo pensijų kaupimo sutarties sudarymo dienos ir išmoką gaunančiam pensijų fondo dalyviui iki senatvės pensijos amžiaus, nustatyto pensijų kaupimo sutarties sudarymo metu galiojusiame Valstybinių socialinio draudimo pensijų įstatyme, yra likę ne daugiau kaip 5 metai;“.

5. Pakeisti 17 straipsnio 1 dalies 26 punktą ir jį išdėstyti taip:

„26) paveldėjimo būdu gautos pajamos, kurios yra mokesčio objektas pagal Lietuvos Respublikos paveldimo turto mokestį reglamentuojančius teisės aktus; pajamos, gautos iš sutuoktinių, vaikų (įvaikių), tėvų (įtėvių), brolių, seserų, vaikaičių ir senelių, šiems dovanojimo būdu perdavus žemės ūkio veikloje naudojamą turtą, jeigu dovanotas turtas bus naudojamas apdovanotojo individualioje žemės ūkio veikloje bent 3 metus nuo dovanojimo dienos; kitų iš sutuoktinių, vaikų (įvaikių), tėvų (įtėvių), brolių, seserų, vaikaičių ir senelių dovanojimo būdu gautų pajamų suma (vertė), neviršijanti 300 000 eurų per mokestinį laikotarpį; taip pat iš kitų gyventojų dovanojimo būdu per mokestinį laikotarpį gautų pajamų suma (vertė), neviršijanti 2 500 eurų;“.

6. Pakeisti 17 straipsnio 1 dalies 39 punktą ir jį išdėstyti taip:

„39) iš asmens, susijusio su gyventojų darbo santykiais ar jų esmę atitinkančiais santykiais, per mokestinį laikotarpį gautų prizų ir dovanų vertė, neviršijanti 200 eurų, taip pat gyventojų nauda, gauta asmeniui, susijusiam su gyventojų darbo santykiais ar jų esmę atitinkančiais santykiais, apmokėjus (visiškai ar iš dalies) kelionės išlaidas, skirtas gyventojui atvykti į darbo vietą ir parvykti iš jos;“.

7. Pakeisti 17 straipsnio 1 dalies 58 punktą ir jį išdėstyti taip:

„58) gyventojų nauda, gauta iš darbdavio, buvusio darbdavio ar su jais susijusio asmens įsigijus akcijų neatlygintinai ar už lengvatinę kainą pagal sandorius, kuriais gyventojui suteikta teisė įsigyti akcijų iš minėtų asmenų ateityje, jeigu akcijos įsigijamos ne anksčiau kaip po 3 metų nuo sandorio sudarymo dienos ir darbo santykiai su šiuo darbdaviu ar buvusiu darbdaviu po sandorio sudarymo dienos truko ne trumpiau kaip 3 metus;“.

8. Papildyti 17 straipsnį 7 dalimi:

„7. Šio straipsnio 1 dalies 20, 20¹, 20², 21 ir 30 punktų nuostatos netaikomos, jeigu minėtuose punktuose nurodytos pajamos gaunamos per investicinę sąskaitą.“

12 straipsnis. 18 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 18 straipsnio 3 dalies 5 punktą ir jį išdėstyti taip:

„5) į biudžetą mokamas pridėtinės vertės mokestis, valstybinio socialinio draudimo įmokos, privalomojo sveikatos draudimo įmokos ir šio įstatymo nustatytas pajamų mokestis;“.

2. Pakeisti 18 straipsnio 8 dalį ir ją išdėstyti taip:

„8. Išlaidos turi būti pagrįstos dokumentais, turinčiais visus Lietuvos Respublikos finansinės apskaitos įstatyme ir kituose Lietuvos Respublikos teisės aktuose numatytus privalomus apskaitos dokumentų rekvizitus, jeigu Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija nenustato, kad tam tikri rekvizitai atitinkamiems dokumentams nėra būtini.“

3. Pripažinti netekusia galios 18 straipsnio 11 dalį.

4. Pakeisti 18 straipsnio 12 dalį ir ją išdėstyti taip:

„12. Apskaičiuojant apmokestinamąsias individualios veiklos pajamas, gyventojų pasirinkimu vietoj kitose šio straipsnio dalyse nurodytų patirtų išlaidų gyventojas, kuris verčiasi individualia veikla, leidžiamais atskaitymais gali būti pripažįstama suma, lygi ~~30~~ 20 procentų gautų (uždirbtų) individualios veiklos pajamų, kai individualios veiklos pajamos neviršija 55 000 eurų per mokestinį laikotarpį. Ši nuostata netaikoma, kai individualios veiklos pajamos ar jų dalį gyventojas gauna iš su darbo santykiais ar jų esmę atitinkančiais santykiais susijusio asmens. Gyventojas, pasirinkęs apmokestinamąsias individualios veiklos pajamas apskaičiuoti šioje dalyje nustatyta tvarka, neprivalo turėti atskaitomą sumą pagrindžiančių dokumentų.“

13 straipsnis. 18² straipsnio pakeitimas

Pakeisti 18² straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„18² straipsnis. Nuo individualios veiklos pajamų mokėtino pajamų mokesčio apskaičiavimas

1. Nuo individualios veiklos pajamų mokėtino pajamų mokesčio dydis nustatomas iš metinėms apmokestinamosioms pajamoms pritaikius šio Įstatymo 6 straipsnio 1 dalies 4 punkte nustatytą pajamų mokesčio tarifą gautos sumos atėmus pajamų mokesčio kredito sumą, apskaičiuotą pagal šio straipsnio 2 ir 3 dalis.

2. Apskaičiuojant nuo individualios veiklos pajamų mokėtiną pajamų mokestį, kai metinės apmokestinamosios individualios veiklos pajamos neviršija 20 000 eurų per metus, taikytinas pajamų mokesčio kreditas apskaičiuojamas pagal šią formulę:

$$\text{Pajamų mokesčio kreditas} = \text{metinės individualios veiklos apmokestinamosios pajamos} \times 0,11.$$

3. Apskaičiuojant nuo individualios veiklos pajamų mokėtiną pajamų mokestį, kai metinės apmokestinamosios individualios veiklos pajamos yra didesnės negu 20 000 eurų per metus, taikytinas pajamų mokesčio kreditas apskaičiuojamas pagal šią formulę:

$$\text{Pajamų mokesčio kreditas} = \text{metinės individualios veiklos apmokestinamosios pajamos} \times (0,11 - 2,2/300\,000 \times (\text{metinės individualios veiklos apmokestinamosios pajamos} - 20\,000)).$$

4. Jeigu pagal šio straipsnio 3 dalyje nustatytą formulę apskaičiuotas pajamų mokesčio kreditas yra neigiamas, laikoma, kad jis lygus 0.“

14 straipsnis. 18² straipsnio pakeitimas

Pakeisti 18² straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„18² straipsnis. Nuo individualios veiklos pajamų mokėtino pajamų mokesčio apskaičiavimas

1. Nuo individualios veiklos pajamų mokėtino pajamų mokesčio dydis nustatomas iš metinėms apmokestinamosioms pajamoms pritaikius šio Įstatymo 6 straipsnio 1 dalies 1¹ punkte nustatytą pajamų mokesčio tarifą gautos sumos atėmus pajamų mokesčio kredito sumą, apskaičiuotą pagal šio straipsnio 2 ir 3 dalis.

2. Apskaičiuojant nuo individualios veiklos pajamų mokėtiną pajamų mokestį, kai metinės apmokestinamosios individualios veiklos pajamos neviršija 15 000 eurų per metus, taikytinas pajamų mokesčio kreditas apskaičiuojamas pagal šią formulę:

$$\text{Pajamų mokesčio kreditas} = \text{metinės individualios veiklos apmokestinamosios pajamos} \times$$

0,14.

3. Apskaičiuojant nuo individualios veiklos pajamų mokėtiną pajamų mokestį, kai metinės apmokestinamosios individualios veiklos pajamos yra didesnės negu 15 000 eurų per metus, taikytinas pajamų mokesčio kreditas apskaičiuojamas pagal šią formulę:

Pajamų mokesčio kreditas = metinės individualios veiklos apmokestinamosios pajamos x (0,14 – 2,1/300 000 x (metinės individualios veiklos apmokestinamosios pajamos – 15 000)).

4. Jeigu pagal šio straipsnio 3 dalyje nustatytą formulę apskaičiuotas pajamų mokesčio kreditas yra neigiamas, laikoma, kad jis lygus 0.“

15 straipsnis. 18² straipsnio pakeitimas

Pakeisti 18² straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„18² straipsnis. Nuo individualios veiklos pajamų mokėtino pajamų mokesčio apskaičiavimas

1. Nuo individualios veiklos pajamų mokėtino pajamų mokesčio dydis nustatomas iš metinėms apmokestinamosioms pajamoms pritaikius šio Įstatymo 6 straipsnio 1 dalies 1 punkte nustatytą pajamų mokesčio tarifą gautos sumos atėmus pajamų mokesčio kredito sumą, apskaičiuotą pagal šio straipsnio 2 ir 3 dalis.

2. Apskaičiuojant nuo individualios veiklos pajamų mokėtiną pajamų mokestį, kai metinės apmokestinamosios individualios veiklos pajamos neviršija 15 000 eurų per metus, taikytinas pajamų mokesčio kreditas apskaičiuojamas pagal šią formulę:

Pajamų mokesčio kreditas = metinės individualios veiklos apmokestinamosios pajamos x 0,17.

3. Apskaičiuojant nuo individualios veiklos pajamų mokėtiną pajamų mokestį, kai metinės apmokestinamosios individualios veiklos pajamos yra didesnės negu 15 000 eurų per metus, taikytinas pajamų mokesčio kreditas apskaičiuojamas pagal šią formulę:

Pajamų mokesčio kreditas = metinės individualios veiklos apmokestinamosios pajamos x (0,17 – 2,55/300 000 x (metinės individualios veiklos apmokestinamosios pajamos – 15 000)).

4. Jeigu pagal šio straipsnio 3 dalyje nustatytą formulę apskaičiuotas pajamų mokesčio kreditas yra neigiamas, laikoma, kad jis lygus 0.“

16 straipsnis. 19 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 19 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Leidžiama atimti tik tas sumas, kurios pagrindžiamos dokumentais, turinčiais visus Lietuvos Respublikos finansinės apskaitos įstatyme ir kituose teisės aktuose numatytus privalomus apskaitos dokumentų rekvizitus, ir (arba) galiojančiais sandoriais, ir (arba) užsienio vienetų bei gyventojų surašytais dokumentais, jei iš šių dokumentų galima nustatyti ūkinės operacijos turinį.“

17 straipsnis. 20 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 20 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Neapmokestinamasis pajamų dydis (toliau – NPD) taikomas tik su darbo santykiais arba jų esmę atitinkančiais santykiais susijusioms pajamoms. Metinis NPD (toliau – MNPD), jeigu šio straipsnio 6 dalyje nenustatyta kitaip, taikomas tokia tvarka:

1) MNPD negali būti didesnis negu 9 012 eurų, jeigu gyventojų metinės pajamos (toliau – GMP) neviršija minimaliosios mėnesinės algos, galiojusios einamųjų kalendorinių metų sausio 1 dieną, dvylikos dydžių sumos;

2) kai GMP viršija minimaliosios mėnesinės algos, galiojusios einamųjų kalendorinių metų sausio 1 dieną, dvylikos dydžių sumą, tačiau neviršija 24 480 eurų per metus, MNPD negali būti didesnis negu suma, apskaičiuota pagal šią formulę:

Gyventojui taikytinas MNPD = 9 012 – 0,54 × (GMP – dvylika minimaliosios mėnesinės algos, galiojusios einamųjų kalendorinių metų sausio 1 dieną, dydžių);

3) kai GMP viršija 24 480 eurų per metus, MNPD negali būti didesnis negu suma, apskaičiuota pagal šią formulę:

Gyventojui taikytinas MNPD = 4 800 – 0,18 × (GMP – 12 × 642).“

2. Pakeisti 20 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Jeigu šio straipsnio 6 dalyje nenustatyta kitaip, NPD mokesčiniu laikotarpiu taikomas tokia tvarka:

1) gyventojui, kurio su darbo santykiais arba jų esmę atitinkančiais santykiais susijusios pajamos per mėnesį neviršija minimaliosios mėnesinės algos, galiojusios einamųjų kalendorinių metų sausio 1 dieną, vieno dydžio, taikomas mėnesio NPD yra 751 euras;

2) gyventojui, kurio su darbo santykiais arba jų esmę atitinkančiais santykiais susijusios pajamos per mėnesį viršija minimaliosios mėnesinės algos, galiojusios einamųjų kalendorinių metų sausio 1 dieną, vieną dydį, tačiau neviršija 2 040 eurų, taikytinas mėnesio NPD apskaičiuojamas pagal šią formulę:

Gyventojui taikytinas mėnesio NPD = 751 – 0,54 × (gyventojų mėnesio su darbo santykiais arba jų esmę atitinkančiais santykiais susijusios pajamos – minimaliosios mėnesinės algos, galiojusios einamųjų kalendorinių metų sausio 1 dieną, vienas dydis);

3) gyventojui, kurio su darbo santykiais arba jų esmę atitinkančiais santykiais susijusios pajamos per mėnesį viršija 2 040 eurų, taikytinas mėnesio NPD apskaičiuojamas pagal šią formulę:

Gyventojui taikytinas mėnesio NPD = 400 – 0,18 × (gyventojų mėnesio su darbo santykiais arba jų esmę atitinkančiais santykiais susijusios pajamos – 642).“

3. Pakeisti 20 straipsnio 6 dalį ir ją išdėstyti taip:

„6. Asmenims, kuriems nustatytas 0–25 procentų dalyvumo lygis (iki 2023 m. gruodžio 31 d. nustatytas 0–25 procentų darbingumo lygis arba didelių specialiųjų poreikių lygis), arba asmenims, kuriems teisės aktų nustatyta tvarka yra nustatytas sunkus neįgalumo lygis, taikomas mėnesio NPD yra 1 131 euras. Asmenims, kuriems nustatytas 30–55 procentų dalyvumo lygis (iki 2023 m. gruodžio 31 d. nustatytas 30–55 proc. darbingumo lygis arba vidutinių ar nedidelių specialiųjų poreikių lygis), arba asmenims, kuriems teisės aktų nustatyta tvarka yra nustatytas vidutinis ar lengvas neįgalumo lygis, taikomas mėnesio NPD yra 1 061 euras. Atsiradus arba pasibaigus teisei į šioje dalyje nurodytą mėnesio NPD, šis dydis pradedamas arba nustojamas taikyti nuo kitą, negu atsirado arba pasibaigė teisė į jį, mėnesį gautų pajamų. Šioje dalyje nurodytiems gyventojams taikytina MNPD suma yra lygi jiems pagal šios dalies nuostatas atitinkamais mokesčiniu laikotarpio mėnesiais taikytinų NPD sumai, pridėjus pagal šio straipsnio 1 dalį šiems gyventojams apskaičiuotą MNPD dalį, proporcingą mokesčiniu laikotarpio mėnesių, kuriais jie neturėjo teisės į NPD pagal šios dalies nuostatas, skaičiui.“

4. Pakeisti 20 straipsnio 7 dalį ir ją išdėstyti taip:

„7. GMP yra lygios gyventojų mokestinio laikotarpio apmokestinamųjų pajamų, išskyrus apmokestinamąsias pajamas, kurioms taikomas šio Įstatymo 6 straipsnio 1 dalies 3 punkte nustatytas mokesčio tarifas, pajamas, nuo kurių mokestis sumokėtas įsigyjant verslo liudijimą, taip pat išmokas, mokamas pasibaigus ar nutraukus gyvybės draudimo ar pensijų kaupimo sutartį, neviršijančias sumokėtų įmokų dydžio, sumai, neatėmus šio Įstatymo 21 straipsnyje nurodytų išlaidų ir gyventojui taikytino MNPD.“

18 straipsnis. 21 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 21 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Iš pajamų gali būti atimamos šios per mokestinį laikotarpį patirtos nuolatinio Lietuvos gyventojų išlaidos:

1) savo, sutuoktinio arba savo nepilnamečių vaikų (įvaikių, globotinių, kuriems nustatyta nuolatinė globa (rūpyba) šeimoje), iki 18 metų ir vyresnių vaikų su negalia (įvaikių, globotinių, kuriems nustatyta nuolatinė globa (rūpyba) šeimoje, pilnamečių asmenų, kuriems iki pilnametystės buvo nustatyta nuolatinė globa (rūpyba) šeimoje), kuriems nustatytas pirmo ar antro lygio individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensacijos poreikis (iki 2023 m. gruodžio 31 d. nustatytas specialusis nuolatinės slaugos poreikis), bei iki 18 metų ir vyresnių vaikų (įvaikių, globotinių, kuriems nustatyta nuolatinė globa (rūpyba) šeimoje, pilnamečių asmenų, kuriems iki pilnametystės buvo nustatyta nuolatinė globa (rūpyba) šeimoje), kuriems iki 2005 m. birželio 30 d. buvo nustatyta visiška negalia, naudai iki 2032 m. gruodžio 31 d. sumokėtos gyvybės draudimo įmokos pagal iki 2023 m. gruodžio 31 d. sudarytas gyvybės draudimo sutartis, kuriose numatyta, kad draudimo išmoka išmokama ne tik įvykus draudžiamajam įvykiui, bet ir pasibaigus draudimo sutarties galiojimo terminui;

2) savo, sutuoktinio, iki 18 metų ir vyresnių vaikų su negalia (įvaikių, globotinių, kuriems nustatyta nuolatinė globa (rūpyba) šeimoje), kuriems nustatytas pirmo ar antro lygio individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensacijos poreikis (iki 2023 m. gruodžio 31 d. nustatytas specialusis nuolatinės slaugos poreikis), bei iki 18 metų ir vyresnių vaikų (įvaikių, globotinių, kuriems nustatyta nuolatinė globa (rūpyba) šeimoje, pilnamečių asmenų, kuriems iki pilnametystės buvo nustatyta nuolatinė globa (rūpyba) šeimoje), kuriems iki 2005 m. birželio 30 d. buvo nustatyta visiška negalia, naudai iki 2032 m. gruodžio 31 d. sumokėtos pensijų įmokos į pensijų fondus, profesinių pensijų fondų dalyvių asociacijų ir (ar) jiems analogiškų subjektų, veikiančių Europos ekonominės erdvės valstybėje, turimus pensijų fondus pagal iki 2023 m. gruodžio 31 d. sudarytas pensijų kaupimo sutartis;

2¹) pensijų įmokos į pensijų fondus, profesinių pensijų fondų dalyvių asociacijų ir (ar) jiems analogiškų subjektų, veikiančių Europos ekonominės erdvės valstybėje ar Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos valstybėje narėje, turimus pensijų fondus, kurias Lietuvos nuolatinis gyventojas moka kaip papildomas kaupiamąsias pensijų įmokas pagal Pensijų kaupimo įstatymo 8 straipsnio 4 dalies nuostatas ir kurios yra didesnės negu 3 procentai šio gyventojų pajamų, nuo kurių skaičiuojamos valstybinio socialinio draudimo įmokos;

3) už profesinį mokymą pagal formaliojo profesinio mokymo programą, kurią baigus įgyjama atitinkama kvalifikacija, formaliojo profesinio mokymo programos modulį, kurį baigus įgyjama atitinkama kompetencija (kompetencijos), ir (ar) už studijas, kurias baigus įgyjama aukštojo mokslo kvalifikacija, nuolatinių Lietuvos gyventojų, kurie mokosi ar studijuoja, sumokėtos sumos. Jei už profesinį mokymą pagal formaliojo profesinio mokymo programą, formaliojo profesinio mokymo programos modulį ir (ar) už studijas sumokėta skolintomis lėšomis (tam tikslui paimta iš kredito įstaigos paskola), tai iš pajamų gali būti atimta per mokestinį laikotarpį grąžinta šios paskolos dalis;“.

2. Pakeisti 21 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Bendra atimamų išlaidų, nurodytų šio straipsnio 1 dalyje, suma negali viršyti 25 procentų apmokestinamųjų pajamų, į kurias neįskaičiuojamos ne individualios veiklos pajamos, gautos pardavus ar kitaip nuosavybėn perleidus atliekas, ir (ar) pajamos, nuo kurių mokamas fiksuoto dydžio pajamų mokestis, sumos, apskaičiuotos šio Įstatymo 16 straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka, atėmus šio Įstatymo 16 straipsnio 1 dalies 1–5 punktuose ir 7 punkte nurodytas sumas. Šio straipsnio 1 dalies 1, 2 ir 2¹ punktuose nurodytų išlaidų suma bet koku atveju negali viršyti 1 500 eurų.“

19 straipsnis. 22 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 22 straipsnio 2 dalies 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) iš nuolatinio Lietuvos gyventojų gautos su darbo santykiais arba jų esmę atitinkančiais santykiais susijusios pajamos, sporto veiklos pajamos, atlikėjo veiklos pajamos, palūkanos ir honorarai, taip pat iš nuolatinio Lietuvos gyventojų, vykdančio individualią atliekų supirkimo veiklą, už parduotas arba kitaip perleistas nuosavybėn atliekas gautos individualios ir ne individualios veiklos pajamos, taip pat iš individualią veiklą vykdančio nuolatinio Lietuvos gyventojų už nekilnojamųjų pagal prigimtį daiktų nuomą gautos pajamos.“

20 straipsnis. 24 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 24 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Pajamų mokesčio, išskaičiuoto iš A klasės pajamų, deklaracijos yra mėnesinės ir metinės. Mėnesinė deklaracija, kurioje deklaruojama bendra ir centrinio mokesčio administratoriaus nustatytais atvejais kiekvienam gyventojui per tą mėnesį išmokėtų išmokų, priskirtų apmokestinamosioms pajamoms, išskaičiuoto pajamų mokesčio suma, pateikiama už kiekvieną mokestinio laikotarpio mėnesį iki mokestinio laikotarpio kito mėnesio 15 dienos. Gruodžio mėnesio deklaracija pateikiama iki kito mokestinio laikotarpio sausio mėnesio 15 dienos. Metinė deklaracija, kurioje deklaruojama bendra per mokestinį laikotarpį išmokėtų išmokų, priskirtų apmokestinamosioms ir neapmokestinamosioms pajamoms, išskaičiuoto ir sumokėto pajamų mokesčio suma ir kiekvienam gyventojui per tą mokestinį laikotarpį išmokėtų išmokų, priskirtų apmokestinamosioms ir neapmokestinamosioms pajamoms, išskaičiuoto ir sumokėto pajamų mokesčio suma, pateikiama už mokestinį laikotarpį iki kito mokestinio laikotarpio antrojo mėnesio 15 dienos.“

21 straipsnis. 25 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 25 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Pajamų mokestis nuo per mokestinį laikotarpį gautų pajamų, pagal mokesčio mokėjimo tvarką priskiriamų B klasės pajamoms, deklaruojamas, apskaičiuojamas ir sumokamas šio Įstatymo 27 straipsnyje nustatyta tvarka, kai gyventojas, užpildęs metinės pajamų mokesčio deklaracijos formą arba patikslinęs mokesčio administratoriaus užpildytą šios deklaracijos formą, deklaraciją pateikia mokesčio administratoriui.“

22 straipsnis. 27 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 22 straipsnio 2 dalies 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) per atitinkamą mokestinį laikotarpį gavo tik A klasei priskiriamų su darbo santykiais arba jų esmę atitinkančiais santykiais susijusių pajamų, kuriam neatsiranda pareiga perskaičiuoti mokėtiną pajamų mokestį atsižvelgiant į šio Įstatymo 6 straipsnio 2 dalies nuostatas ir kuriam pritaikytas NPD neturi būti perskaičiuotas šio Įstatymo 20 straipsnyje nustatyta tvarka. Toks gyventojas turi teisę neteikti metinės pajamų mokesčio deklaracijos ir tais atvejais, kai gauna šio punkto pirmajame sakinyje nenurodytų pajamų, jeigu šios pajamos

įtrauktos į centrinio mokesčio administratoriaus nustatytą neapmokestinamųjų pajamų, kurių gavus deklaracija gali būti neteikiama, sąrašą.

23 straipsnis. 27 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 27 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Metinių pajamų mokesčio deklaracijų formas užpildo ir iki balandžio 1 dienos pateikia gyventojams mokesčio administratorius, išskyrus atvejus, kai gyventojas gauna individualios veiklos pajamų arba tik tokių pajamų, dėl kurių nenustatyta prievolė šioms pajamoms priskiriamas išmokas išmokėjusiems asmenims pateikti mokesčių administratoriui informaciją apie išmokas. Kai gyventojai iki gegužės 1 dienos nepateikia patikslintos metinės pajamų mokesčio deklaracijos, laikoma, kad mokesčio administratoriaus užpildytos formos metinė pajamų mokesčio deklaracija buvo pateikta šio straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka.“

2. Pakeisti 27 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Gyventojas privalo pateikti metinę pajamų mokesčio deklaraciją ir tuo atveju, kai pajamų negavo, jeigu:

1) jis mokestiniu laikotarpiu vertėsi individualia veikla;

2) jam atsiranda prievolė deklaruoti turimą turtą Gyventojų turto deklaravimo įstatymo nustatyta tvarka, išskyrus gyventoją, pageidaujantį gauti piniginę socialinę paramą ar paramą būstui įsigyti ar išsinuomoti, taip pat išskyrus atskaitinę gyventojų turto deklaraciją teikiančius Gyventojų turto deklaravimo įstatymo 2 straipsnio 1 dalies 22 punkte nurodytus asmenis. Gyventojas, kuriam atsiranda prievolė deklaruoti turimą turtą Gyventojų turto deklaravimo įstatymo nustatyta tvarka, po kalendorinių metų, už kuriuos teikiama gyventojų turto deklaracija, gegužės 1 dienos privalo pats arba per savo įgaliotą asmenį pateikti mokesčio administratoriui metinę pajamų mokesčio deklaraciją už praėjusį mokestinį laikotarpį laikydamasis gyventojų turto deklaracijos pateikimo terminų.“

3. Pakeisti 27 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Nuolatinis Lietuvos gyventojas pajamų mokesčio skirtumą tarp metinėje pajamų mokesčio deklaracijoje už mokestinį laikotarpį apskaičiuotos pajamų mokesčio sumos ir mokestiniu laikotarpiu sumokėtos (išskaičiuotos) pajamų mokesčio sumos privalo sumokėti į biudžetą iki šiame straipsnyje nustatyto metinės pajamų mokesčio deklaracijos pateikimo termino pabaigos. Jeigu mokesčio administratorius pateikia patikslintą metinę pajamų mokesčio deklaraciją pasibaigus šiame straipsnyje nustatytam metinės pajamų mokesčio deklaracijos pateikimo terminui, šioje dalyje nurodytas pajamų mokesčio skirtumas turi būti sumokėtas į biudžetą per 30 dienų nuo mokesčio administratoriaus patikslintos deklaracijos pateikimo gyventojui dienos.“

4. Pakeisti 27 straipsnio 9 dalies 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) jam atsiranda pareiga perskaičiuoti mokėtiną pajamų mokestį atsižvelgiant į šio Įstatymo 6 straipsnio 2 dalies nuostatas.“

5. Papildyti 27 straipsnį 10 dalimi:

„10. Jeigu metinėje pajamų mokesčio deklaracijoje apskaičiuota pajamų mokesčio suma nuo per mokestinį laikotarpį gautų apmokestinamųjų pajamų neviršija 2 eurų, gyventojas atleidžiamas nuo prievolės sumokėti šią sumą.“

24 straipsnis. 34 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 34 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Mokesčio administratorius pas jį atvykusiems gyventojams jų prašymu padeda užpildyti deklaracijas ir (ar) prašymus pervesti dalį pajamų mokesčio, mokėtino pagal metinę pajamų mokesčio deklaraciją, sumos.“

25 straipsnis. 35 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 35 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Nuolatinis Lietuvos gyventojas, prieš pradėdamas vykdyti kokios nors rūšies individualią veiklą, privalo apie tai informuoti mokesčio administratorių centrinio mokesčio administratoriaus nustatyta tvarka.“

26 straipsnis. 37 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 37 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Jeigu nuo užsienio valstybėje gautų pajamų šio Įstatymo nustatyta tvarka apskaičiuota pajamų mokesčio suma yra mažesnė negu pajamų mokesčio arba jam tapataus mokesčio suma, sumokėta nuo tų pajamų užsienio valstybėje, tai atskaitoma tik šio Įstatymo nustatyta tvarka apskaičiuota pajamų mokesčio suma.“

2. Papildyti 37 straipsnį 7 dalimi:

„7. Per investicinę sąskaitą gautų pajamų dvigubas apmokestinimas panaikinamas leidžiant atimti užsienio valstybėje sumokėto pajamų mokesčio ar jam tapataus mokesčio sumą šio Įstatymo 12¹ straipsnyje nustatyta tvarka.“

27 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, taikymas ir įgyvendinimas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio įstatymo 3, 4, 9, 10, 14, 15, 21 straipsnius, 23 straipsnio 1, 2, 3 ir 5 dalis, 24 straipsnį ir šio straipsnio 9 dalį, įsigalioja 2024 m. sausio 1 d.

2. Šio įstatymo 3, 9, 14, 21 straipsniai, 23 straipsnio 1, 2, 3 ir 5 dalys ir 24 straipsnis įsigalioja 2025 m. sausio 1 d.

3. Šio įstatymo 4, 10 ir 15 straipsniai įsigalioja 2026 m. sausio 1 d.

4. Šio įstatymo nuostatos, išskyrus šio įstatymo 3, 4, 9, 10, 14, 15, 21 straipsnius, 23 straipsnio 1, 2, 3 ir 5 dalis ir 24 straipsnį, taikomos apskaičiuojant ir deklaruojant 2024 metų ir vėlesnių mokestinių laikotarpių pajamas.

5. Šio įstatymo 3, 9 ir 14 straipsnių nuostatos taikomos apskaičiuojant ir deklaruojant 2025 metų pajamas.

6. Šio įstatymo 21 straipsnio, 23 straipsnio 1, 2, 3 ir 5 dalių ir 24 straipsnio nuostatos taikomos apskaičiuojant ir deklaruojant 2025 metų ir vėlesnių mokestinių laikotarpių pajamas.

7. Šio įstatymo 4, 10 ir 15 straipsnių nuostatos taikomos apskaičiuojant ir deklaruojant 2026 metų ir vėlesnių mokestinių laikotarpių pajamas.

8. Iki 2023 m. gruodžio 31 d. įsigyti šio įstatymo 6 straipsniu keičiamo Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatymo 12¹ straipsnio 1 dalyje nurodyti finansiniai produktai gali būti laikomi įsigytais per investicinę sąskaitą, jeigu gyventojas tokių produktų įsigijimo kainą priskiria investicinei sąskaitai iki 2024 m. gruodžio 31 d. centrinio mokesčių administratoriaus nustatyta tvarka.

9. Lietuvos Respublikos Vyriausybė, centrinis mokesčių administratorius iki 2023 m. gruodžio 31 d. priima šio įstatymo, išskyrus šio įstatymo 21, 23, 24 straipsnius, įgyvendinamuosius teisės aktus. Centrinis mokesčių administratorius iki 2024 m. gruodžio 31 d. priima šio įstatymo 21, 23 ir 24 straipsnių įgyvendinamuosius teisės aktus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas